

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta paplašinātā sastāvā)

2024. gada 17. jūlijā*

Ekonomikas un monetārā savienība – Banku savienība – Kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību vienotais noregulējuma mehānisms (VNM) – Vienotais noregulējuma fonds (VNF) – VNV lēmums par 2021. gada *ex ante* iemaksu aprēķinu – Pienākums norādīt pamatojumu – Vienlīdzīga attieksme – Samērīgums – VNV novērtējuma brīvība – Acīmredzama kļūda vērtējumā – Iebilde par prettiesiskumu – Komisijas rīcības brīvība – Sprieduma iedarbības laikā ierobežošana

Lietā T-403/21

Norddeutsche Landesbank – Girozentrale, Hannoverē (Vācija), ko pārstāv *J. Seitz* un *C. Marx*, advokāti,

prasītāja,

pret

Vienoto noregulējuma valdi (VNV), ko pārstāv *J. Kerlin*, *T. Wittenberg* un *C. De Falco*, pārstāvji, kam palīdz *G. Coppo*, *S. Reinart* un *K. Bongs*, advokāti,

atbildētāja,

kuru atbalsta

Eiropas Komisija, ko pārstāv *D. Triantafyllou* un *A. Steiblyté*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *A. Kornezovs* [*A. Kornezov*], tiesneši *G. De Bāre* [*G. De Baere*], *D. Petrliks* [*D. Petrлік*] (referents), *K. Kečmārs* [*K. Kecsmár*] un *S. Kingstone* [*S. Kingston*],

sekretārs: *L. Ramete* [*L. Ramette*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu,

pēc 2023. gada 8. marta tiesas sēdes

* Tiesvedības valoda – vācu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums¹

- 1 Ar šo prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja *Norddeutsche Landesbank – Girozentrale* lūdz atcelt Vienotās noregulējuma valdes (VNV) 2021. gada 14. aprīļa Lēmumu SRB/ES/2021/22 par 2021. gada *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā aprēķinu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”), ciktāl tas attiecas uz prasītāju kā uz *Deutsche Hypothekbank AG* tiesību un saistību pārņēmēju (turpmāk tekstā – “*Deutsche Hypo*”).

[..]

III. Lietas dalībnieku prasījumi

- 20 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu (tostarp tā pielikumus), ciktāl tas attiecas uz prasītāju kā uz *Deutsche Hypo* tiesību un saistību pārņēmēju;
  - piespriest VNV atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 21 VNV prasījumi Vispārējai tiesai būtībā ir šādi:
- noraidīt prasību;
  - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
  - pakārtoti – ja apstrīdētais lēmums tiek atcelts, saglabāt minētā lēmuma iedarbību līdz tā aizstāšanai vai vismaz sešus mēnešus no sprieduma pasludināšanas dienas.
- 22 Eiropas Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību;
  - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

IV. Juridiskais pamatojums

[..]

A. Par iebildi par Deleģētās regulas 2015/63 7. panta un I pielikuma prettiesiskumu

[..]

¹ Ietverti tikai tie šī sprieduma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

3. Par vienpadsmito pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka Deleģētās regulas 2015/63 I pielikuma “2. solis” esot prettiesisks, jo tajā paredzētā grupēšanas [binning] metode neatbilstot augstāka juridiska spēka tiesību normām

- 101 Prasītāja apgalvo, ka Deleģētās regulas 2015/63 I pielikuma “2. solis” esot prettiesisks, jo ar tajā paredzēto grupēšanas metodi nav ievērota “prasība par orientēšanos pēc riska profila”, kas izriet no Direktīvas 2014/59 103. panta 7. punkta.
- 102 Grupēšanas metodē tostarp esot paredzēts, ka intervālos – ja vien iespējams – iedala vienādu tādu iestāžu skaitu, kuras atlasītas atkarībā no to riska vērtības. Tomēr šāda metode kļūdaini atspoguļojot attiecīgo iestāžu individuālo riska profilu. Proti, šī metode varot novest pie tādu iestāžu grupēšanas vienā un tajā pašā intervālā, kurām ir attiecīgā riska rādītāja vērtības, kas liecina par savstarpēji atšķirīgiem riska profiliem. Piemēram, *Deutsche Hypo* gadījumā tas būtu novedis pie tā, ka [konfidenciāli]² riska rādītāja gadījumā tā tiktu iedalīta [konfidenciāli] intervālos, lai gan šī rādītāja deklarētā vērtība bija zemāka par visu iestāžu vidējo vērtību.
- 103 VNV un Komisija apstrīd šo argumentāciju.
- 104 Kā konstatēts šī sprieduma 66. punktā, nav jālemj par to, vai Savienības tiesībās pastāv “prasība par orientēšanos pēc riska profila”. Bet gan, kā precizēts tiesas sēdē, prasītāja ar šo pamatu apgalvo, ka Komisija, paredzējama grupēšanas metodes izmantošanu, esot pieļāvusi kļūdu vērtējumā, jo šī metode neļaujot VNV pienācīgi korigēt gada pamata iemaksas proporcionāli iestāžu faktiskajam riska profilam.
- 105 Šajā ziņā no šī sprieduma 47.–53. punkta izriet, ka Komisijai, īstenojot Direktīvas 2014/59 103. panta 7. punktu, ir plaša rīcības brīvība, un tālab prasītājai jāpierāda, ka tā, paredzējama grupēšanas metodes izmantošanu, Deleģētajā regulā 2015/63 pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.
- 106 Atbilstoši šai metodei, VNV, pirmām kārtām, jāaprēķina intervālu skaits, lai salīdzinātu iestādes, ņemot vērā dažādus riska rādītājus un apakšrādītājus. Otrām kārtām, VNV principā katrā intervālā jāiedala vienāds iestāžu skaits, vispirms pirmajā intervālā iedalot iestādes, kurām bruto rādītāja vērtības ir viszemākās. Trešām kārtām, VNV visām attiecīgajā intervālā iedalītajām iestādēm jāpiešķir vienāds punktu skaits – tā sauktais “diskretizētais rādītājs”, kas jāņem vērā, turpmāk aprēķinot to korekcijas koeficientu.
- 107 Kā izriet no apstrīdētā lēmuma II pielikuma, nevar izslēgt, ka šīs metodes izmantošana faktiski var novest pie situācijām, kad iestādes, kuru konkrētajam riska rādītājam ir vērtības, kas liecina, ka to riska profils saistībā ar šo rādītāju ir mazāk riskants nekā attiecīgo iestāžu vidējā vērtība, konkrētā rādītāja dēļ tomēr tiek iedalītas vienā no intervāliem, kurā ietilpst relatīvi riskantākas iestādes. Kā paskaidroja VNV, šīs sekas tostarp izriet no fakta, ka dažām iestādēm ir “ekstrēmas” vērtības, proti, vērtības, kuras ievērojami atšķiras no vidējās vērtības.
- 108 Tāpat, ņemot vērā šo ekstrēmo vērtību esamību, nav izslēgts, ka grupēšanas metodes izmantošana – un it īpaši Deleģētās regulas 2015/63 I pielikuma 2. soļa 3. punktā paredzētā noteikuma, saskaņā ar kuru VNV katrā intervālā principā iedala vienādu iestāžu skaitu, piemērošana – faktiski var radīt situācijas, kad iestādes, kuru konkrētā riska rādītāja vērtības ir

² Konfidenciālie dati aizklāti.

- tuvas to iestāžu, kuras iedalītas iepriekšējā intervālā, riska rādītāja vērtībām, tomēr tiek iedalītas nākamajā intervālā, kurā ir iestādes ar šī paša riska rādītāja vērtībām, kas dažkārt var būt ievērojami augstākas.
- 109 Tomēr šī sprieduma 107. un 108. punktā aprakstīto situāciju rašanās nenozīmē, ka grupēšanas metodes izmantošanā ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.
- 110 Šajā ziņā, pirmām kārtām, jāatgādina, ka atbilstoši Direktīvas 2014/59 103. panta 7. punktam Deleģētajā regulā 2015/63 ir paredzēta metode *ex ante* iemaksu koriģēšanai proporcionāli iestāžu riska profilam – tā balstās uz to riska profilu salīdzināšanu. Nav strīda par to, ka – pirmkārt, šāda metode nozīmē, ka ievērojams no attiecīgajām iestādēm saņemto datu apjoms tiek salīdzināts, pamatojoties uz vērtībām, ko šīs iestādes iegūst virknei riska rādītāju, un, otrkārt, šie dati atsevišķām iestādēm var ietvert ekstrēmas vērtības.
- 111 Tomēr, kā izriet no empīriskā pētījuma, kurš veikts pirms Deleģētās regulas 2015/63 pieņemšanas un kura rezultāti ir apkopoti *JRC* tehniskajā pētījumā, grupēšanas metode ir viena no metodēm, ar ko var veikt šādu salīdzināšanu, un tā pat tiek uzskatīta par šim nolūkam vispiemērotāko metodi.
- 112 Proti, grupēšanas metode ir atzīta statistikas metode ekstrēmu vērtību apstrādei, jo ar to cik vien iespējams tiek novērsts, ka šo vērtību esamības dēļ tiek veikts salīdzinājums, kas būtu sagrozīts. Kā izriet no *JRC* tehniskā pētījuma, šajā gadījumā minētā metode ļauj izvairīties no tā, ka iestādes, kuru atsevišķiem riska rādītājiem ir paaugstinātas vērtības, tomēr saņem punktu skaitu, kas norāda uz zemu riska profilu šiem rādītājiem, jo pastāv atsevišķas iestādes ar ekstrēmām vērtībām.
- 113 Otrām kārtām, grupēšanas metode ir vienkārša metode tādu liela datu apjoma salīdzināšanai, ko paziņojušas iestādes, kuru *ex ante* iemaksas ir koriģētas proporcionāli to riska profilam.
- 114 Šajā ziņā jāprecizē, ka Deleģētās regulas 2015/63 I pielikuma “2. soļa” 2. punktā ir paredzēts noteikums, saskaņā ar kuru intervālu skaitu aprēķina pēc tajā aprakstītās formulas. Turpinot – šīs deleģētās regulas I pielikuma “2. soļa” 3. punktā ir paredzēts noteikums, kurā noteikts, ka VNV katrā intervālā principā iedala vienādu iestāžu skaitu, vispirms pirmajā intervālā iedalot iestādes, kam bruto rādītāja vērtības ir viszemākās.
- 115 No tā izriet, ka grupēšanas metodē ir paredzēti objektīvi noteikumi, kurus VNV var viegli piemērot, un tas turklāt ir mērķis, kuru var leģitīmi izvirzīt Savienības tiesiskajam regulējumam (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2015. gada 24. februāris, *Sopora*, C-512/13, EU:C:2015:108, 33. punkts, un 2017. gada 7. marts, *RPO*, C-390/15, EU:C:2017:174, 60. punkts).
- 116 Trešām kārtām, šī sprieduma 107. un 108. punktā aprakstīto situāciju sekas nosaka šādi četri apstākļi. Pirmkārt, saskaņā ar Deleģētās regulas 2015/63 9. panta 3. punktu *ex ante* iemaksas var koriģēt tikai 0,8 līdz 1,5 koeficienta diapazonā. Tādējādi gada pamata iemaksa joprojām ir galvenais elements, lai noteiktu *ex ante* iemaksu proporcionāli iestāžu riska profilam.
- 117 Otrkārt, kā būtībā izriet no *JRC* tehniskā pētījuma, šīs situācijas ierobežo tas, ka tās rodas nevis lielākajā daļā intervālu, bet pēdējos intervālos.
- 118 Treškārt, nav strīda, ka to iestāžu attiecīgajam riska rādītājam, kuras ir šajos pēdējos intervālos, ir augstākas vērtības nekā to iestāžu, kas iedalītas zemākajos intervālos.

- 119 Ceturtkārt, kā izriet no Deleģētās regulas 2015/63 6. panta, metodē, kas paredzēta *ex ante* iemaksu korigēšanai proporcionāli riska profilam, tiek ņemti vērā vairāki riska rādītāji. Tāpēc iestāde parasti tiek iedalīta vairākos intervālos, ievērojot katra tās un citu iestāžu riska rādītāja vērtības.
- 120 Kā izriet no *JRC* tehniskā pētījuma, iestādēm atbilstoši dažādiem riska rādītājiem ir tendence atrasties dažādos intervālos. Šī iemesla dēļ, ja iestāde atrodas pēdējā intervālā konkrēta riska rādītāja dēļ un tādējādi tiek nostādīta vienlīdzīgā situācijā ar iestādēm, kurām ir ievērojami augstākas vērtības, tad attiecībā uz citiem riska rādītājiem situācija parasti ir atšķirīga, un tas ļauj veikt attiecīgo iestāžu vispārēju salīdzinājumu.
- 121 Turklāt šī sprieduma 119. un 120. punktā aprakstīto situāciju atspoguļo *Deutsche Hypo ex ante* iemaksas aprēķins 2021. gada iemaksu periodam, un par to liecina tās individuālā dokumentācija. Proti, attiecībā uz tās *ex ante* iemaksas daļu, kas aprēķināta valsts līmenī, *Deutsche Hypo* atbilstoši [konfidenciāli] atrodas [konfidenciāli] intervālā. Savukārt atbilstoši nevienam [konfidenciāli] rādītājam tā neatrodas [konfidenciāli] intervālā, bet [konfidenciāli]. Turklāt atbilstoši [konfidenciāli] tā atrodas [konfidenciāli] intervālā.
- 122 Šādos apstākļos prasītāja nevar apgalvot, ka, izmantojot grupēšanas metodi, Deleģētajā regulā 2015/63 ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.
- 123 Šo secinājumu neatspēko prasītājas argumenti, ka Deleģētajā regulā 2015/63 grupēšanas metodei bija jāparedz trīs korekcijas. Pirmkārt, VNV bija jādod iespēja izveidot papildu – tāpat ierobežotākus – intervālus vai jāļauj tai katrā intervālā iedalīt atšķirīgu skaitu iestāžu. Otrkārt, izmantojot grupēšanas metodi III riska pilāram, bija jāņem vērā citi riska rādītāji, piemēram, iestādes lielums, kopējā bilance vai tās individuālais darījumdarbības modelis. Treškārt, tā kā iestāžu darījumdarbības modeli būtiski ietekmē valsts tiesiskais regulējums, bija jāveic diferenciācija starp dalībvalstīm atbilstoši riska pilāram “Finansejuma stabilitāte un dažādība”, kas paredzēts Deleģētās regulas 2015/63 6. panta 1. punkta b) apakšpunktā (turpmāk tekstā – “II riska pilārs”), un IV riska pilāram.
- 124 Ar šī sprieduma 123. punktā minētajiem argumentiem prasītāja tādējādi faktiski apgalvo, ka grupēšanas metodei pastāv tādas alternatīvas metodes, kāda paredzēta Deleģētajā regulā 2015/63, kas būtu piemērotāka nekā minētā metode, tā vietā, lai pierādītu, ka minētajā metodē ir pieļautas acīmredzamas kļūdas vērtējumā. Taču, pat pieņemot, ka šādas alternatīvas metodes pastāv, no judikatūras izriet, ka Vispārējai tiesai nav jānosaka, vai Deleģētajā regulā 2015/63 paredzētā grupēšanas metode ir vienīgā vai labākā iespējamā metode, bet gan, vai tajā ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2001. gada 12. jūlijs, *Jippes* u.c., C-189/01, EU:C:2001:420, 83. punkts).
- 125 Turklāt prasītāja katrā ziņā nav pierādījusi, ka šī sprieduma 123. punktā minētie elementi, izmantojot grupēšanas metodi, būtu ļāvuši labāk ņemt vērā iestāžu faktisko riska profilu.
- 126 Pirmkārt, kas attiecas uz argumentu par papildu intervālu izveidošanu, pietiek norādīt, ka Deleģētās regulas 2015/63 I pielikuma “2. soļa” 2. punktā intervālu skaits ir noteikts, pamatojoties uz matemātisku formulu, kas izmantota objektīvi un nediferencēti un kas – kā izriet no *JRC* tehniskā pētījuma – balstīta uz zinātniskiem datiem statistikas jomā, lai iepriekš noteiktu piemērotu intervālu skaitu. Taču prasītāja nav izteikusi nekādu konkrētu kritiku pret šo formulu. Tā arī nav pierādījusi, ka papildu intervālu izveidošana katrā atsevišķā gadījumā būtu acīmredzami piemērotāka nekā izmantotā metode.

- 127 Otrkārt, kas attiecas uz prasītājas argumentu par apgalvoto nepieciešamību ņemt vērā atsevišķus papildu riska rādītājus, šī sprieduma 116. punktā jau norādīts, ka *ex ante* iemaksu aprēķināšanas metodē gada pamata iemaksai tiek piešķirta būtiska nozīme, ņemot vērā, ka tā atspoguļo arī iestāžu lielumu.
- 128 Tāpat prasītāja kļūdaini apgalvo, ka Komisijai bija jāņem vērā arī iestāžu individuālais darījumdarbības modelis. Šajā ziņā no Deleģētās regulas 2015/63 6. panta 6. punkta izriet, ka VNV tas jāņem vērā, piemērojot riska rādītāju “tirdzniecības darbības un ārpusbilances riska darījumi, atvasinātie instrumenti, sarežģītība un neregulējamība”. Tomēr prasītāja nav iesniegusi konkrētu informāciju, kas attiektos uz iestādes individuālo darījumdarbības modeli, kurš Komisijai būtu bijis jāņem vērā.
- 129 Treškārt, kas attiecas uz argumentu par apgalvoto nepieciešamību II un IV riska pilārā diferencēt katru dalībvalsti, no judikatūras izriet, ka tiesiskā regulējuma pieņemšana konkrētā darbības jomā var radīt atšķirīgas sekas dažiem ekonomikas dalībniekiem, ņemot vērā to individuālo situāciju vai valsts tiesību aktus, kuri uz tiem attiecas, un tas nav uzskatāms par diskriminējošu, ar nosacījumu, ka šis regulējums ir balstīts uz objektīviem kritērijiem, kas atbilst tā mērķiem (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2013. gada 19. septembris, *Panellinos Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou*, C-373/11, EU:C:2013:567, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 130 Šajā gadījumā prasītāja Vispārējā tiesā nav iesniegusi nekādu informāciju, kas ļautu konstatēt, ka II un IV riska pilāra riska rādītāji nebūtu balstīti uz šādiem objektīviem kritērijiem vai ka tie nebūtu piemēroti Deleģētajā regulā 2015/63 noteiktajiem mērķiem. Šādos apstākļos tā nevar atsaukties uz iespējamām atšķirībām starp dalībvalstīm, lai saistībā ar šiem riska pilāriem pierādītu acīmredzamu kļūdu vērtējumā.
- 131 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, vienpadsmitais pamats jānoraida.

B. Par pamatiem attiecībā uz apstrīdētā lēmuma tiesiskumu

1. Par gada mērķapjoma pamatojumu

- 132 Vispirms jāatgādina, ka pamatojuma trūkums vai nepietiekamība ir absolūts pamats, ko Savienības tiesa var un kas tai pat ir jāizvirza pēc savas ierosmes (skat. spriedumu, 2009. gada 2. decembris, Komisija/Īrija u.c., C-89/08 P, EU:C:2009:742, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 133 Veicot procesa organizatorisko pasākumu un tiesas sēdē, Vispārējā tiesa pēc savas ierosmes iztaujāja lietas dalībniekus par iespējamām nepilnībām apstrīdētajā lēmumā norādītajā pamatojumā gada mērķapjoma noteikšanai.
- 134 Lai izvērtētu, vai apstrīdētajā lēmumā ir pieļauta šāda nepilnība, jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 69. panta 1. punktam sākotnējā astoņu gadu perioda, skaitot no 2016. gada 1. janvāra (turpmāk tekstā – “sākotnējais periods”), beigās VNF pieejamajiem finanšu līdzekļiem jāpasniedz galīgais mērķapjoms, kas atbilst vismaz 1% no segto noguldījumu summas visās iestādēs, kuras saņēmušas darbības atļaujas visu iesaistīto dalībvalstu teritorijā (turpmāk tekstā – “galīgais mērķapjoms”).

- 135 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 69. panta 2. punktu sākotnējā periodā *ex ante* iemaksas jāsadala laikā iespējami vienādi, līdz sasniegts šī sprieduma 134. punktā minētais galīgais mērķapjoms, bet ir pienācīgi jāņem vērā darījumdarbības cikla fāze un prociklisko iemaksu ietekme uz iestāžu finansiālo stāvokli.
- 136 Regulas Nr. 806/2014 70. panta 2. punktā ir precizēts, ka iemaksas, kas katru gadu jāveic visām iestādēm, kuras saņēmušas darbības atļauju visu VNM iesaistīto dalībvalstu teritorijā, nedrīkst pārsniegt 12,5 % no galīgā mērķapjoma.
- 137 Runājot par *ex ante* iemaksu aprēķināšanas metodi, Deleģētās regulas 2015/63 4. panta 2. punktā ir paredzēts, ka VNV to summu nosaka, pamatojoties uz gada mērķapjomu, ņemot vērā galīgo mērķapjomu, un pamatojoties uz iepriekšējā gada segto noguldījumu vidējās summas, kas aprēķināta reizi ceturksnī visām iestādēm, kuras saņēmušas darbības atļauju visu VNM iesaistīto dalībvalstu teritorijā.
- 138 Kā izriet no apstrīdētā lēmuma 48. apsvēruma, šajā gadījumā VNV gada mērķapjomu par 2021. gada iemaksu periodu noteica 11 287 677 212,56 EUR apmērā.
- 139 Apstrīdētā lēmuma 36. un 37. apsvērumā VNV būtībā paskaidroja, ka gada mērķapjomu nosaka, pamatojoties uz analīzi par segto noguldījumu izmaiņām iepriekšējos gados, visām attiecīgām izmaiņām ekonomiskajā situācijā, kā arī uz analīzi par darbības cikla fāzes rādītājiem un prociklisko iemaksu iespējamo ietekmi uz iestāžu finansiālo stāvokli. Pēc tam VNV uzskatīja par piemērotu noteikt koeficientu, kas balstīts uz šo analīzi un VNF pieejamajiem finanšu līdzekļiem (turpmāk tekstā – “koeficients”). Lai sasniegtu gada mērķapjomu, VNV šo koeficientu piemēroja vienai astotdaļai no segto noguldījumu vidējās summas 2020. gadā.
- 140 Apstrīdētā lēmuma 38.–47. apsvērumā VNV ir izklāstījusi pieeju koeficienta noteikšanai.
- 141 Apstrīdētā lēmuma 38. punktā VNV konstatēja pastāvīgu segto noguldījumu pieauguma tendenci visās VNM iesaistīto dalībvalstu iestādēs. Konkrēti – šo noguldījumu vidējā summa, kas aprēķināta reizi ceturksnī, 2020. gadā sasniedza 6,689 triljonus EUR.
- 142 Apstrīdētā lēmuma 40. un 41. apsvērumā VNV iepazīstināja ar segto noguldījumu prognozētajām izmaiņām sākotnējā perioda trīs atlikušajos gados, proti, no 2021. līdz 2023. gadam. Tā lēsa, ka segto noguldījumu gada pieauguma līmenis līdz sākotnējā perioda beigām būšot no 4 % līdz 7 %.
- 143 Apstrīdētā lēmuma 42.–45. apsvērumā VNV sniedza darbības cikla fāzes un *ex ante* iemaksu iespējamās procikliskās ietekmes uz iestāžu finansiālo stāvokli novērtējumu. Lai to paveiktu, tā norādīja, ka ir ņēmusi vērā vairākus rādītājus, piemēram, Komisijas prognozi par iekšzemes kopprodukta izaugsmi un ECB prognozes šajā nolūkā vai privātā sektora kredītu plūsmu procentos no iekšzemes kopprodukta.
- 144 Apstrīdētā lēmuma 46. apsvērumā VNV secināja, ka, lai gan banku savienībā ir pamatoti sagaidīt turpmāku segto noguldījumu pieaugumu, šī pieauguma temps būs lēnāks nekā 2020. gadā. Šajā ziņā VNV apstrīdētā lēmuma 47. apsvērumā norādīja, ka tā ir izmantojusi “piesardzīgu pieeju” attiecībā uz segto noguldījumu pieauguma līmeni nākamajos gados līdz 2023. gadam.

145 Ņemot vērā šos apsvērumus, apstrīdētā lēmuma 48. apsvērumā VNV noteica koeficienta vērtību 1,35 % apmērā. Pēc tam tā aprēķināja gada mērķapjomu, segto noguldījumu vidējo summu 2020. gadā reizinādama ar šo koeficientu un šī aprēķina rezultātu dalīdama ar astoņi atbilstoši šādi matemātiskai formulai, kas ietverta minētā lēmuma 48. punktā:

$$\text{“Mērķis}_0 \text{ [gada mērķapjoma summa] = Segto noguldījumu kopsumma}_{2020} * 0,0135 * \frac{1}{8} = 11\,287\,677\,212,56 \text{ EUR”}.$$

146 Tomēr tiesas sēdē VNV norādīja, ka gada mērķapjomu 2021. gada iemaksu periodam tā noteica šādi.

147 Pirmkārt, VNV noteica segto noguldījumu summu visām iestādēm, kuras saņēmušas darbības atļauju visu VNM iesaistīto dalībvalstu teritorijā, par pamatu ņemdama nākotnē vērstu analīzi, un prognozēja, ka sākotnējā perioda beigās tā sasniegs aptuveni 7,5 triljonus EUR. Lai iegūtu šo summu, VNV ņēma vērā segto noguldījumu vidējo summu 2020. gadā, proti, 6,689 triljonus EUR, segto noguldījumu gada pieauguma līmeni 4 % apmērā, kā arī atlikušo iemaksu periodu skaitu līdz sākotnējā perioda beigām, t.i., trīs.

148 Otrkārt, saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 69. panta 1. punktu VNV aprēķināja 1 % no šiem 7,5 triljoniem EUR, lai iegūtu aplēsto galīgo mērķapjomu, kas jāsasniedz 2023. gada 31. decembrī, proti, aptuveni 75 miljardus EUR.

149 Treškārt, no pēdējās minētās summas VNV atskaitīja finanšu līdzekļus, kas jau bija pieejami VNF 2021. gadā, proti, aptuveni 42 miljardus EUR, lai iegūtu summu, kura jāiekasē līdz sākotnējā perioda beigām atlikušajos iemaksu periodos, proti, no 2021. līdz 2023. gadam. Šī summa bija aptuveni 33 miljardi EUR.

150 Ceturtkārt, VNV pēdējo minēto summu izdalīja ar trīs, lai to vienādi sadalītu starp minētajiem trim atlikušajiem iemaksu periodiem. Tādējādi gada mērķapjoms 2021. gada iemaksu periodam tika noteikts šī sprieduma 138. punktā minētajā apmērā, proti, aptuveni 11,287 miljardi EUR.

151 VNV tiesas sēdē arī apgalvoja, ka tā ir publiskojusi informāciju, uz kuru bija balstīta šī sprieduma 147.–150. punktā aprakstītā metode, kas esot ļāvusi prasītājam saprast, kā tika noteikts gada mērķapjoms. Tā tostarp precizēja, ka 2021. gada maijā, t.i., pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, bet pirms šīs prasības celšanas, tā savā tīmekļvietnē bija publicējusi faktu lapu *Fact Sheet 2021* (turpmāk tekstā – “faktu lapa”), kurā bija norādīta plānotā galīgā mērķapjoma summa. Tāpat VNV apgalvoja, ka VNF pieejamo finanšu līdzekļu apmērs arī bija redzams tās tīmekļvietnē, kā arī citos publiskos avotos jau pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas.

152 Lai pārbaudītu, vai VNV ir izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu gada mērķapjoma noteikšanai, vispirms jāatgādina, ka pamatojuma trūkums vai nepietiekamība ir absolūts pamats, ko Savienības tiesa var un kas tai pat ir jāizvirza pēc savas ierosmes (skat. spriedumu, 2009. gada 2. decembris, Komisija/Īrija u.c., C-89/08 P, EU:C:2009:742, 34. punkts un tajā minētā judikatūra). Tāpēc Vispārējā tiesa var ņemt vērā un tai pat ir jāņem vērā arī citas nepilnības pamatojumā – papildus tām, uz kurām atsaucas prasītāja, it īpaši tad, ja tās atklājas tiesvedības laikā.

- 153 Šajā nolūkā mutvārdu procesa laikā lietas dalībnieki tika uzklauti par visiem iespējamajiem trūkumiem apstrīdētajā lēmumā norādītajā pamatojumā gada mērķapjoma noteikšanai. Konkrētāk, kā izklāstīts šī sprieduma 147.–150. punktā, kad VNV tieši un atkārtoti tika iztaujāta par šo jautājumu, tā aprakstīja metodi, kuru tā faktiski izmantoja, lai noteiktu gada mērķapjomu 2021. gada iemaksu periodam.
- 154 Turpinājumā jāatgādina, ka Savienības iestādes vai struktūras lēmuma pamatojums ir ļoti svarīgs, jo tas dod ieinteresētajai personai iespēju, zinot visus apstākļus, izlemt, vai tā vēlas celt prasību par šo lēmumu, kā arī kompetentajai tiesai – iespēju veikt pārbaudi, un tādējādi tas ir viens no Hartas 47. pantā garantētās pārbaudes tiesā iedarbīguma nosacījumiem (skat. spriedumu, 2021. gada 15. jūlijs, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg un VNV, C-584/20 P un C-621/20 P, EU:C:2021:601, 103. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 155 Šāds pamatojums jāpielāgo aplūkojamā akta būtībai un tā pieņemšanas kontekstam. Šajā ziņā netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu konkretizēti visi nozīmīgie faktiskie un tiesiskie apstākļi, jo pamatojuma pietiekamība jāvērtē, ņemot vērā ne tikai tā formulējumu, bet arī tā kontekstu, kā arī visas tiesību normas, kas regulē attiecīgo jautājumu, un it īpaši ņemot vērā interesi saņemt skaidrojumus, kāda var būt personām, uz kurām attiecas akts. Tādēļ nelabvēlīgs akts ir pietiekami pamatots, ja tas ir pieņemts ieinteresētajai personai zināmos apstākļos, kas dod tai iespēju izprast attiecībā uz to noteiktā pasākuma tvērumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 15. jūlijs, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg un VNV, C-584/20 P un C-621/20 P, EU:C:2021:601, 104. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 156 Turklāt šajā pamatojumā noteikti nedrīkst būt pretrunas, lai ieinteresētās personas varētu saprast šī lēmuma patieso pamatojumu un aizstāvēt savas tiesības kompetentajā tiesā un pēdējā minētā varētu veikt pārbaudi (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 10. jūlijs, Bertelsmann un Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 169. punkts un tajā minētā judikatūra; 2005. gada 22. septembris, Suproco/Komisija, T-101/03, EU:T:2005:336, 20. un 45.–47. punkts, un 2015. gada 16. decembris, Grieķija/Komisija, T-241/13, EU:T:2015:982, 56. punkts).
- 157 Tāpat, ja apstrīdētā lēmuma autors tiesvedības laikā Savienības tiesā sniedz konkrētus skaidrojumus par tā pamatojumu, šiem skaidrojumiem jāatbilst šajā lēmumā izklāstītajiem apsvērumiem (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2005. gada 22. septembris, Suproco/Komisija, T-101/03, EU:T:2005:336, 45.–47. punkts, un 2016. gada 13. decembris, Printeos u.c./Komisija, T-95/15, EU:T:2016:722, 54. un 55. punkts).
- 158 Proti, ja apstrīdētajā lēmumā izklāstītie apsvērumi neatbilst tiesvedības laikā sniegtajiem skaidrojumiem, attiecīgā lēmuma pamatojums nepilda šī sprieduma 154. un 155. punktā atgādinātās funkcijas. Šāda neatbilstība liedz, pirmkārt, ieinteresētajām personām pirms prasības celšanas uzzināt apstrīdētā lēmuma patieso pamatojumu un sagatavot savu aizstāvību saistībā ar to, un, otrkārt, Savienības tiesai identificēt pamatojumu, uz kura patiesībā juridiski ir balstīts šis lēmums, un pārbaudīt tā atbilstību piemērojamajam regulējumam.
- 159 Visbeidzot jāatgādina – kad VNV pieņem lēmumu, ar kuru nosaka *ex ante* iemaksas, tai attiecīgajām iestādēm jādara zināma šo iemaksu aprēķināšanas metode (skat. spriedumu, 2021. gada 15. jūlijs, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg un VNV, C-584/20 P un C-621/20 P, EU:C:2021:601, 122. punkts).

- 160 Tas pats attiecas uz gada mērķapjoma noteikšanas metodi, jo šai summai ir būtiska nozīme šāda lēmuma sistēmā. Proti, kā izriet no šī sprieduma 16. punkta, *ex ante* iemaksas aprēķina, izdalot minēto summu starp visām attiecīgajām iestādēm, un šīs summas palielināšana vai samazināšana pati par sevi katrai no šīm iestādēm rada attiecīgu *ex ante* iemaksu palielinājumu vai samazinājumu.
- 161 No iepriekš izklāstītā izriet – kad apstrīdētajā lēmumā VNV jāsniedz iestādēm skaidrojumus par gada mērķapjoma noteikšanas metodi, šiem skaidrojumiem jāatbilst skaidrojumiem, ko tā sniegusi tiesvedības laikā, un jāatteicas uz faktiski izmantoto metodi.
- 162 Tomēr šajā lietā tas tā nav.
- 163 Proti, vispirms jānorāda, ka apstrīdētā lēmuma 48. apsvērumā ir ietverta matemātiska formula, kuru tā ir norādījusi kā pamatu gada mērķapjoma noteikšanai. Tomēr izrādās, ka šajā formulā nav ietverti VNV faktiski izmantotās metodes elementi, kā skaidrots tiesas sēdē. Proti, kā izriet no šī sprieduma 147.–150. punkta, VNV ar šo metodi ir aprēķinājusi gada mērķapjoma summu, no galīgā mērķapjoma atskaitīdama VNF pieejamos finanšu līdzekļus, lai aprēķinātu līdz sākotnējā perioda beigām vēl iekasējamo summu, un izdalīdama pēdējo minēto summu ar trīs. Tomēr šie divi aprēķināšanas soļi neparādās minētajā matemātiskajā formulā.
- 164 Turklāt šo konstatējumu nevar atspēkot VNV apgalvojums, ka 2021. gada maijā tā bija publicējusi faktu lapu, ietverot diapazonu, kurā norādītas iespējamās galīgā mērķapjoma summas, un savā tīmekļvietnē – VNF pieejamo finanšu līdzekļu summu. Proti, neatkarīgi no tā, vai prasītāja faktiski zināja par šīm summām, tās pašas par sevi nevarēja tai ļaut saprast, ka VNV patiešām bija veikusi abas šī sprieduma 163. punktā minētās darbības, turklāt ir precizēts, ka apstrīdētā lēmuma 48. apsvērumā paredzētajā matemātiskajā formulā tās pat nebija minētas.
- 165 Līdzīgas neatbilstības saistītas arī ar veidu, kādā noteikts 1,35 % koeficients, kam tomēr ir galvenā nozīme matemātiskajā formulā, kura minēta šī sprieduma 164. punktā. Proti, šo koeficientu varētu saprast tādējādi, ka bez citiem parametriem tas ir balstīts uz prognozēto segto noguldījumu pieaugumu sākotnējā perioda atlikušajos gados. Tomēr tas neatbilst VNV skaidrojumiem, ko tā sniedza tiesas sēdē, – no tiem izriet, ka šis koeficients tika noteikts tā, lai varētu pamatot gada mērķapjoma summas aprēķināšanas rezultātu, t.i., pēc tam, kad VNV aprēķināja šo summu, piemērodama šī sprieduma 147.–150. punktā izklāstītos četrus soļus un izdalīdama ar trīs summu, kas iegūta, no galīgā mērķapjoma atskaitot VNF pieejamos finanšu līdzekļus. Tomēr šī pieeja nav atspoguļota apstrīdētajā lēmumā.
- 166 Turklāt jāatgādina, ka saskaņā ar faktu lapu plānotā galīgā mērķapjoma summa bija diapazonā no 70 līdz 75 miljardiem EUR. Taču šis diapazons neatbilst apstrīdētā lēmuma 41. apsvērumā minētajam segto noguldījumu 4 % līdz 7 % pieauguma līmeņa diapazonam. Proti, VNV tiesas sēdē norādīja, ka gada mērķapjoma noteikšanas nolūkā tā ir ņēmusi vērā segto noguldījumu 4 % pieauguma līmeni, kas bija zemākais līmenis otrajā diapazonā, un tā ieguvusi plānoto galīgo mērķapjoma līmeni 75 miljardu EUR apmērā, kas bija augstākā vērtība pirmajā diapazonā. Tādējādi izrādās, ka šie divi diapazoni ir savstarpēji pretrunīgi. Proti, no vienas puses, segto noguldījumu izmaiņu līmeņa diapazons ietver arī vērtības, kuras ir lielākas par 4 % līmeni un kuru piemērošanas rezultātā aplēstā galīgā mērķapjoma summa tomēr būtu lielāka par to, kas iekļauta šī mērķapjoma diapazonā. No otras puses, prasītājam nav iespējams saprast, kālab VNV minētā mērķapjoma diapazonā iekļāva summas, kas ir mazākas par 75 miljardiem EUR. Proti, lai to panāktu, būtu bijis

jāpiemēro līmenis, kas ir zemāks par 4 % un kas tomēr neietilpst segto noguldījumu pieauguma līmeņa diapazonā. Šādos apstākļos prasītāja nevarēja identificēt veidu, kādā VNV izmantoja šo noguldījumu izmaiņu līmeņa diapazonu, lai nonāktu pie plānotā galīgā mērķapjoma aprēķina.

- 167 No tā izriet, ka VNV gada mērķapjoma noteikšanai faktiski izmantotā metode, kā tā izskaidrota tiesas sēdē, neatbilst apstrīdētajā lēmumā aprakstītajai metodei, jo nedz iestādes, nedz Vispārējā tiesa, pamatojoties uz apstrīdēto lēmumu, nevarēja identificēt patieso pamatojumu, kura dēļ tika noteikts šis mērķapjoms.
- 168 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, jākonstatē, ka apstrīdētajā lēmumā ir pieļautas nepilnības pamatojumā gada mērķapjoma noteikšanai.
- 169 Tomēr, ņemot vērā šīs lietas juridiskos un ekonomiskos aspektus, pareizas tiesvedības interesēs ir jāturpina izskatīt pārējos prasības pamatus.

[..]

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta paplašinātā sastāvā)

nospiež:

- 1) **Atcelt Vienotās noregulējuma valdes (VNV) 2021. gada 14. aprīļa Lēmumu SRB/ES/2021/22 par 2021. gada *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā aprēķinu, ciktāl tas attiecas uz *Norddeutsche Landesbank – Girozentrale* kā *Deutsche Hypothekenbank AG* tiesību un saistību pārņēmēju.**
- 2) **Lēmuma SRB/ES/2021/22 iedarbība, ciktāl tas attiecas uz *Norddeutsche Landesbank – Girozentrale* kā *Deutsche Hypothekenbank* tiesību un saistību pārņēmēju, tiek saglabāta līdz brīdim, kad saprātīgā termiņā, kas nedrīkst pārsniegt sešus mēnešus no šī sprieduma pasludināšanas dienas, stāsies spēkā jauns VNV lēmums, ar kuru nosaka šis iestādes 2021. gada *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā.**
- 3) **VNV sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina *Norddeutsche Landesbank – Girozentrale* tiesāšanās izdevumus.**
- 4) **Eiropas Komisija savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.**

Kornezov

De Baere

Petrлік

Kecsmár

Kingston

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2024. gada 17. jūlijā.

[Paraksti]